

MIILANG

Hugo Treffneri Gümnaasiumi ajaleht | aastast 1925

veebruar 2007

**BARBARUSE
RIIVATU
SEKSI-
AABITS**

KUUM!
Marie Under
OBLIKATE
VAHEL

ESIMEST KÕRDA COSMO AJALOOS...

SUPERTEST
Oled sa pigem
Friedebert või
Johannes?

**Anton Hansen
Tammsaare:**
Kas *playboy*
või pankur?

**KIRJANIKE
SALAKEEL**
Wauawiiwa, lugesime
ridade vahelt!

**KUIDAS
KIRJUTADA
ROMANTILINE
HAIKU**

Kas Cosmo tõukab klassikud troonilt?

Cosmopolitan, algselt mõeldud küll naistele, kuid haaranud ka paljude meeste tähelepanu, on jõudnud ka koolitundidesse. Juba on märganud poisse kirjanduse tunnis Tammsaare asemel Cosmot lugemast. Küsimus on selles, kas ajakiri tunnis on probleem või saab sellest tõesti ka midagi tunniteemadega seostuvat õppida ja kuidas õpetajad üldiselt sellisesse ajakirja suhtuvad.

Loe edasi lk. 3

Triinu Paidla: „Ma ei taha olla tühikargaja.“

Fotod: Erakogu

Triinu saab hakkama iga asjaga, mis elus ette tuleb - olgu see siis enese eest seismine või helikopterisõit - ja ta teeb seda naeratus näol.

Karl Haljasmets
Mari Lust

Triinu Paidla (12.d) on särav ning ambitsioonikas humanitaarklassi neiu, kes paljude eelarvamuste kiuste on ülimalt sõbralik ja arukas tüdruk. Ta elab oma elu nii, et ei peaks midagi kahetsema ning ka kõige lootusematest olukordadest üritab ta alati leida midagi head – juba lasteaias oli ta tuntud kui „väike päike“.

Triinu elu kulgeb kordamööda kahes riigis. Tema isa, ema ning noorem õde elavad Luksemburgis, tema ise Eestis. Üheksandas klassis elas ka tema Luksemburgis, kuid kuna sealne kool talle väga ei meeldinud, tegi ta vanematega

kokkuleppe: saades sisse Miina Härma kooli või Hugo Treffneri Gümnaasiumisse, võib ta kolida Eestisse. Lepitud, tehtud – sel kevadel seisab tal juba ees Treffneri lõpetamine.

„Minu kirg on reisimine.“

Reisimine ei piirdu Triinu jaoks sugugi ainult Luksemburgi vahet sõitmisega. Ta on käinud päris paljudes kohtades üle maailma, kuid eredaimalt on tal meeles viimane reis Kuubale. Elavusenooti ta hääles on reist rääkides selgesti tunda.

„Tahtsin ära näha, milline see kommunism on,“ ütleb Triinu, „kodus ikka räägitakse, et seda ja teist polnud poodidest saada.“ Sellele ta oma sõnul tõestuse ka sai: kohalikud poed olid täiesti tühjad ning turistide poes maksis ainuüksi pudel toiduõli neli dollarit, kusjuures kohalike

Triinu 7 lemmikut

1. lill: valge kalla
2. jook: vesi
3. jäätisekokteil: „Sammuv Mammut“
4. raamat koolilektüürist: Honoré de Balzac „Isa Goriot“
5. auto: Mercedes GL
6. tennisist: Lleyton Hewitt
7. õpetaja: Merille Hommik

„Mida rohkem ma tahan, seda rohkem ma saan.“

tavaline palk on ainult kümme dollarit kuus! Kuubat iseloomustades kasutab ta peamiselt kaht sõna: retrohõngulisus ja naiivsus.

Vabal ajal käib Triinu tantsimas tantsustuudios „Attitude“,

mängib aeg-ajalt tennist ning käib kinos. Tähtsaimaks peab ta aga sõprade jaoks aja leidmist ning nendega koos olles on lemmiktegevuseks rääkimine kõrvõimalikest maailma asjadest.

Triinule meeldib oma õega lõbusalt aega veeta

„Kõrgust kardan, kiirust ei kard.“

Rahva ees esinemine ei paku Triinule mingit probleemi

Triinu on parajalt musikaalne – ta on käinud muusikakoolis klaverit õppimas ning laulnud laulukooris. Kuna aga kümnendas klassis tegeles ta tennisega tõsisemalt kui praegu ning peale selle veetis ta õhtuid ka autokoolis, ei jäänud laulukoorile enam kuidagi aega. Sellest ajast rääkides on tal ikka veel meeles, kui pahane oli õpetaja Keerberg, et ta koori ei läinud. Autodega on Triinul üldse soojad suhted. „Ma ei ole selline tavaline tüdruk, kes mängib *barbie*’dega, pigem meeldivad mulle just autod, mootorsaanid ja muud sellised asjad.“ Talvel ongi ta lemmiktegevuseks mootorsaaniga sõitmine.

Parem olla ise eeskujuks, kui imetleda teisi

Iidoleid Triinul pole. „Ma pole selline inimene, kes tahaks keegi teine olla. Mul pole kunagi olnud sellist maaniat, et tahaks näiteks Beyonce olla.“ Pigem tahaks ta ise olla selline inimene, keda pisikesed tüdrukud tulevikus eeskujuks võiks pidada. Kui aga keegi siiski eeskujuks võtta, siis vanemad. Näiteks oma isa iseloo-

„Lemmiklauljat ei suudaks ma öelda, sest see tähendaks, et ma alahindaks kedagi teist.“

Katri Uibu
12^d

Triinu on tütarlaps, kelle kohta igasugused eelarvamused kui naiivsest ja üleolevast tüdrukust tõele ei vasta. Tema parimaks küljeks on oma arvamuse kõva selge häälega avaldamine: võtab peaaegu alati klassis toimuvatest diskussioonidest püüdlikult osa. Parim näide sellest, kuidas otsekohe, ambitsioonikus ja kaunis välimus on ühte liidetud. Ta on ühtaegu tähelepanelik, arukas, elurõõmus, empaatiline, viisakas ning sõnakas - lihtsalt suurepärase kaaslane ja armas sõber! Mul on siiralt hea meel, et temaga tutvusin.

Aive Roots
klassijuhataja

Triinut võib kohata seal, kus midagi toimub. Enesekindla esinejana suudab ta publiku ennast kuulama panna, hakkaja tütarlaps, kes tuleb teoime igas olukorras, mõtleb kaasa, on abivalmis. Ta on elav, seltskondlik ja väga hea suhtleja. Tõeline päikesekiir!

mustab ta kui hästi rahulikku, tarka, edasipüüdlikku inimest, kes teab alati, mida ta tahab, ning pürgib selle poole. Oma ideaalmeest kujutab Triinu samuti just sellisena ette ning ka ennast peab ta rohkem isa moodi olevat. Isast rääkides sütib pidevalt ta näole meeldiv naeratus ja tema suhtes soovitas Triinu valvel olla – ta jõudvat elus veel kaugele.

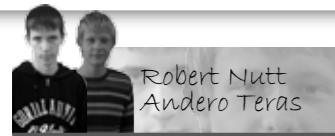
Jätkata Eestis või välismaal?

Triinu tunnistab, et sarnaselt paljudele teistele abiturientidele on ka temal mõnes mõttes „must sein“ ees ning kindlaid

plaanid tuleviku suhtes pole. Oma sõnul sobiks ta tööle kuhugi, kus oleks vaja palju suhelda või korraldada. Ta peab end heaks suhtlejaks ning korraldamisega on ta kokku puutunud põhikooli ajal, kui ta kuulus Raatuse gümnaasiumi õpilaslomavalitsusse. Veel kaalub ta õigusteaduskonda astumist ning kujutab end ette näiteks juriidilise tõlgina. Esialgu plaanib ta alustada kõrgharidusteed Tartu Ülikoolis, kuna ajal, mil pidi välisülikoolidesse taotlused esitama, oli ta reisiril, kuid tulevikus plaanib ta minna mujale – näiteks Saksamaale.

Härra Tammsaare, milline soeng Teile meeldib?

30. jaanuaril toimus Hugo Treffneri Gümnaasiumis iga-aastane Anton Hansen Tammsaare nimeline päev. Seekordsed korraldajaklassid olid 10.d ja 10.e, kes nendele antud ülesandega plaanipäraselt hakkama said. Koolimaja oli traditsiooniliselt kaunistatud Tammsaare mõtteteradega, mis olid kogutud tema endi kirjutatud raamatutest. Aatriumis oli üles pandus käsitsi ja suure hoolega kirjutatud ning maalitud kirjamhe elulugu. Kogu päeva suuremad plaanid said

teostatud pikal vahetunnil, mil korraldati erinevaid võistlusi. Kõige populaarsemaks osutus soengukonkurss, mis nii õpilastele kui ka õpetajatele palju huvi pakkus. Sellel võistlusel osalemiseks pidi iga klass välja panema oma kõige pikemate juustega poisi ning talle soengu pähe meisterdama. Soengud tulid põnevad ning lõppvõitjaks kuulutati 11.a klass. Võistelda said ka need, kel polnud pikki juukseid. Neile oli mõeldud punktimäng. Iga klass pani välja oma tiimi ning läbis erinevaid punkte, kus anti neile ülesandeid ning kiireim oligi võitja.

Teades, kui ruttu need soengud neilt pärast peast kadusid, võib vaid arvata, mis tunne seal inimeste ees olla oli.

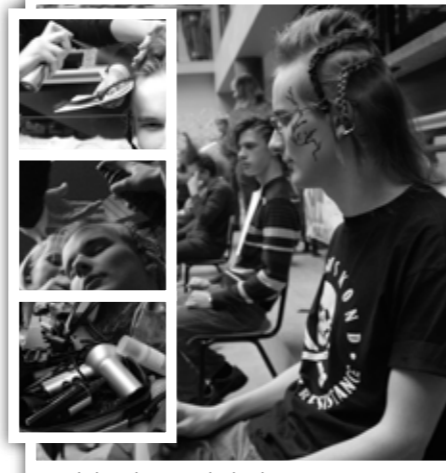
Pipi Pikksukk on Kurru-nurru maalt tagasi ja blondim kui iial enne.

See on just selline hetk, kus maa alla vajumine tundub päris hea idee.

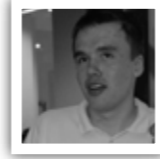

Ka tuumafüüsikul võib soengutegemine õnnestuda!"

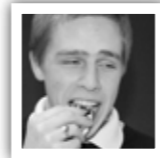

Tuleb välja, et tibake loovust on inimestel siiski jäänud hoolimata ~11 aastastest koolipingi nühimisest.

Milline peaks teie arvates olema õpilase ja õpetaja vaheline suhe?

Mart Raamat, 12.d
Väga sõbralik, kõik peaksid läbi saama. Õpetaja ja õpilane peaksid olema... No mitte nagu päris partnerid, aga midagi sinnapoole. Mina isiklikult sellist autoriteetsust küll ei poolda, mulle meeldivad just sellised õpetajad, kes samastuvad õpilastega ja saavad nendega läbi. Aga teietamine... See sõltub täiesti õpetajast. Muidu peaks ikka teietama, kui ei tea päris täpselt, mida õpetaja ootab. Aga kui sa oled õpetajaga vabalt ja ta ise ei nõua seda, siis pole seda vaja.

Juhan Kinks, 11.d
Kindlasti mitte seksuaalne! Õpetaja ei tohiks ennast õpilasest paremaks pidada, suhted peaksid võrdsed olema. Kui õpetaja on sõbralik, teeb nalja ja viskab vempu, lähevad kõik parema meelega tundi ja teevad korralikult kaasa. Mitte nii, et lähen tundi ja õpetaja hakkab karjuma, kui kodutöö on tegemata. Ei tohiks selline hirmuvalitsus olla!

Epp Sinisaar, 11.a
Lahe! Näiteks Jürgensteiniga on väga hea, sa võid minna pärast tunde temaga rääkima ükskõik millest. Selline vabasuhe. Kui sa saad õpetajaga hästi läbi, siis tekib ka aine vastu suurem huvi ja üldse on kõik parem.

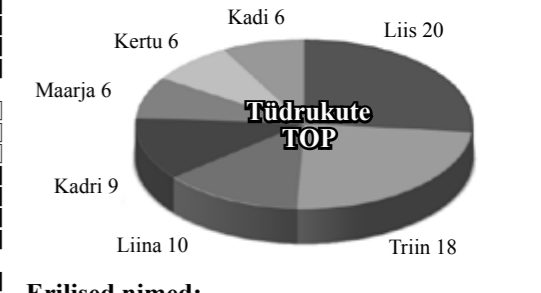
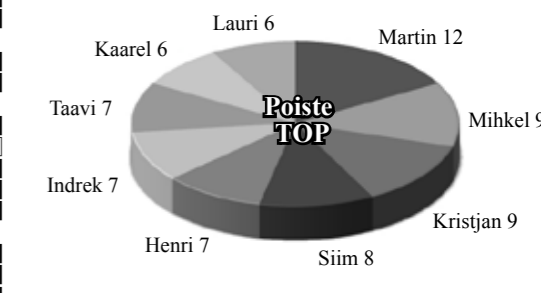
Toomas Jürgenstein
Mulle tundub, et kümnendas klassis peab teatud mõttes piirid paika panema. See tähendab seda, et vastastikused õigused ja kohustused on paigas. Edaspidi võiks vastavalt sellele, kuidas teineteist tundma õpitakse, neid piire lõdvendada. Seda olen kogunud, et kui kunagi need piirid jäävad panemata, siis võivad küll konfliktid tulla. Aga kui piirid kümnendas paika pannakse, siis 12. klassiks võib isegi peaaegu sõbraks saada.

Priidu Beier
Sõltub õpetajast. Ma ise arvan, et ideaaljuhul peaks olema selline avatud suhe. Enda puhul ma ütlen, et mina hoian distantsi. Mitmetel põhjustel, kas või seepärast, et on selline punkluuletaja taust. Siis võiks vast hoida sellist soliidset distantsi ja mitte nalja teha.

Tere! Mis Sinu nimi on?

Tarvo Metspalu uuris, kuidas kutsutakse 2006/2007 õppeaasta treffneriste:

Erilised nimed:
Saile Johanna, Cenely, Krõõt, Lyana, Tody, Johann-Kristjan, Zepp

Nagu kolm tilka ilueliksiiri

Igal koolil peaks olema kõikide tüdrukute lemmik Kristjan Kasearu. Meid on õnnistatud suisa kahega - nimekaimu ja teisikuga.

Kristjan Kasearu:
Sama nimi laulja Kristjan Kasearuga on toonud kaasa päris palju segadust. Kui ta kuulsaks sai, siis küsisid isegi sugulased, et kas see oled sina. Õe käest on hästi palju küsitud, et kas sinu vend on Kristjan Kasearu. Õde ütles, et on küll jah, aga mitte SEE Kristjan. MSN'i on ka kuidagi imelikult palju võõraid inimesi tulnud. Üldiselt on see huvitav, kuid vahel muutub päris tüütuks. Ise ma Kristjan Kasearu suur fänn küll pole, aga midagi erilist tema vastu ka ei ole.

Riho Rökk:
Kristjan Kasearu hüüdnime sain ükskord Tallinnas olles, kui sõbrad järsku hakkasid ütleva, et ma olen ikka temaga väga sarnane. Sealt see hakkas levima ja nüüd kutsuvad mind nii juba väga paljud. Isegi mu ema on öelnud, et ma olen Kasearuga sarnane. Minu suhtumine sellesse ei ole eriti positiivne, kuna mulle ei meeldi selle mehe muusika ja tema ise ka mitte.

Andunud fänn Martin Kiho püstitamas aatriumisse altarit oma suurele iidolile.

4900 meetrit ja pääris mitu postkasti..!

"Proovin mõelda õnnelikke mõtteid ja selle peale, et alati võiks ka hullem olla. Ei tule välja."

Kertu
Vider

Igal hommikul ootavad meid postkastis ajalehed, mida on mõnus hommikusöögi või -kohvi kõrvale lugeda. Paljud aga ei tea, ega oska ettegi kujutada, kuidas ja kelle abil need lehed meie postkastidesse jõuavad.

Ühel õhtul palus postiljonist sõber minult abi, kuna pidi talvevaheaja esimeseks nädalaks parema töö peale minema, ent ega lehed siis kandmata saanud jääda. Lolli peaga jäingi nõusse, uued kogemused olevat ju alati kasulikud?!

Õhtu enne tööpäeva:

Numbrid 3.45 äratuskeljal tunduvad endalegi uskumatud, kuid päästa pole enam midagi. Minu ringi pikkus on 4900 meetrit, selle maa peale mahub päris mitu postkasti. Hommikune 5-kilomeetrine jalutuskäik raske koormaga. Sellest võiks lausa eksklusiivse treeningprogrammi teha, kindlasti paljud Hollywoodi kuulsused oleksid taolisest asjast vaimustatud.

28.12.2006, neljapäev

4:00: Teen lahti ühe silma ja mõtlen hetkeks veel viie minuti

une peale, kuid kuidagi õnnestub siiski ka teine silm lahti saada. Kirun ennast, et sellise tööga nõustusin. Tõmban selga mitu kihti riideid, hommikuti on ju õues kuratlikult külm.

4:05: Kööki. On tunda, kuidas kõik peale minu oma voodites mõnusasti põõnavad. Alustan kohvi tegemist. Vesi, kohv... oot-oot, mis nüüd siis juhtus? Panin kohvi sinna, kuhu just vee olin valanud. Jah, unine pea ei ole parim kokk. Puhastan masina veeanuma ja lähen uuele ringile.

4:20: Kohv on lõpuks valmis. Veidi jäätist sisse ja maitseb nagu päris. Pasteedileivad mekivad ka hästi, olukord ei tundugi enam nii jube.

4:40: Jõuan koos oma postiljonikäruga lehepunkti, et ajalehed-ajakirjad peale võtta. Neljapäeval, nädalalehtede-päeval, on neid ju terve mägi. Postimees, Eesti Ekspress, Maaleht, SL Õhtuleht, Päevaleht, Äripäev, üks Sakala ja ka üksainuke Järvamaa Teataja. Lisaks veel ajakirjad Anne ja Eesti Naine. Mingi ime läbi pitsitan kõik 200 lehte kottidesse ja alustaksingi juba ringi, aga... kus on see tark

raamat, kus kõik aadressid ja tellimused kirjas on? Lehtede all? Kiidan ennast kõiges oma tarkuses ja kavaluses mitte mõelda selliste asjade peale e n n e, kui paarkümmend kilo lehti minu ja tähtsate paberite vahel on.

4:43: Samal ajal tuleb enda lehti võtma ka kleenuke naine, kes tõstab hämmastava kergusega oma kärusse 70-lehelisi Postimehe-pakke ja juba viie minuti pärast suundub sibades ringile. Vilumus ja tööstaat on ta liigustest ja ka näost näha. Selline siis ongi tõeline postiljon lähedalt vaadates. Jälgin teda, kuni ta kõrvaltänavasse kaob. Hämmastav.

4:50: Ei ole? Kuidas ei ole? Tõstsin kõik need lehed kotist välja, aga ei ole? Teadsin, et see kohvimasina lugu tähendas midagi. Mis jalaga ma hommikul voodist tõusingi? Anatoomiliselt oleks võimatu, et see vasak oli. Suundun uuesti kodu poole, et kontrollida, kas ma pabereid mitte kirjutusaluale ei jätanud.

5:32: Pärast lõputuid sekeldusi, kui selgus, et ka minu laua peal midagi asjalikku ei olnud, keskusest uue nimekirja tellimist

ja vahetult enne selle kättesaamist, vana nimekirja ülesleidmist olen lõpuks siiski valmis oma saatusele vastu minema ja asun postiringile. Proovin mõelda õnnelikke mõtteid ja selle peale, et alati võiks ka hullem olla. Ei tule välja.

5:35: War'i "Low Rider" kõrvalkappidest kostumas, astun reipal sammul kõrvaltänavasse, saan poolsurnuks ehmatatud kivist põrsa poolt majatrepil. Nimekiri ütleb, et postkasti peab minema Postimees.

5:50: Üksainuke Järva Teataja. Kellele on seda tarvis Tartus elades ja miks ta ühtki veidi kohalikumat lehte ei telli? Mõtlen juba nagu tõeline postiljon, ei tea, kas see on nüüd hea või halb...

6:00: Kuidas keegi loodab endal postkasti Eesti Ekspressi saada, kui kast ise on õhuke kui paberileht? Mõningaste pingutustega surun postkasti Ekspressi, Postimehe ja ka Päevalehe. Tunnen, et olen midagi saavutanud. Postiljoni väikesed rõõmud...

6:20: Olen lootusetult ajakavast maas, inimesed ärkavad ja seisavad juba väraval, et oma

lehte kätte saada. Üks vanem mees küsib isegi poisi kohta, kes tegelikult lehti vedama peaks. Kiidab ja tänab - mina ei tunnegi end nii ebaõnnestununa, kui peaks.

6:50: Lähenen aiale, kus elab kaval koer, kes ei haugu ega näita end enne, kui keegi postkasti avab. Avan kasti võimalikult vaikselt ja hakkan juba lehte sisse libistama, kui loom tormab teab kust välja ja mina hüppan tema ainsa haugatuse peale poole meetri kõrgusele õhku. Ja siis mõeldakse, kust küll tulevad jutud koertest, kes postiljone vihkavad.

6:54: Jõuan sõbra maja ette, kes lubas mind igal hommikul tervitama tulla ja minu üle naerda, kui ma oma käruga sealt mööda vantsin ning talle Postimeest ja Äripäeva postkasti topin. Muidugi pole teda väraval, põõnab arvatavasti hoopis oma soojas voodis. Kõiges oma sadismis teen talle vastamata kõne.

7:27: Kaks vanameest on jõudnud juba oma garaazis autot putitada hakata ja tervitavad rõõmsalt. Annan neile Postimehe, kuid kahjuks pole aega jututama jääda. Minu

lahkudes jäävad heietama, kuidas nende ajal noored raha teenisid, vist siiski mitte postiljonitööga.

7:30: Juba helistatakse postifirmast, et teada saada, millal ma ükskord juba oma ringi lõpetan. Vastan lootusrikkalt, et ehk kella kaheksaks saan läbi. Kiirendan sammu ja üritan ka ennast veenda kõlanud väite õigsuses.

7:43: Hakkamärkama paha-meelt inimeste nägudel, kelle juurde veel sel kellaajal ilmuda julgen. Unistele kodanikele, kes nimekirjadest ja muust midagi ei tea, on võimatu selgitada mu hilineemise põhjust. Lehte enda käes hoides unustavad nad ehk juba muu maailma ja saavad võlutud esilehe pealkirjadest.

8:30: Viimased lehed lähevad postkastidesse. Ring ongi läbi. Pleieri akud on tühjad, jalad suurest kõdimisest tultitavad ja üldse ei imesta, miks lapsed tahavad suurena politseinikeks, tuletõrjujateks või kosmonautideks saada, selle asemel et unistada postiljoniametist.

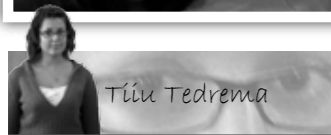

Fotod: Karl Haljasmeets

„Nii ja Naa“ realiseerib oma lennukad ideed

Foto: Taavi Kübar

Tiiu Tedrema

Treffner on küll ennekõike reaalkallakuga kool, kuid üllendavalt ja isegi -riigilistel näitemängu konkursidel on siinsed õpilased mitmeid suuri tunnustusi pälvinud. Sel kevadel lõpetav lend on lõhestunud lausa kolmeks erinevaks näitetrupiks, kuid kõige suuremaks üllatuseks on osutunud karismaatiline poisteseltskond „Nii ja naa“. Trupi moodustavad 5 poissi: Sander Pajusalu, Kristian Põldma, Tormi Torop, Andris Jasjukevits ja Tarmo Puolokainen.

Enne Treffnerisse tulekut polnud neist õigupoolest keegi tõsiselt näitlemisega tegelema. Kui välja arvata lasteaiagaegsed näidendid, kus mõnel õnnestus hakkama saada Mamma musi suurepärase rolliga või siis hoopiski vastumeelselt esinemisi boikoteerida.

Esimesel aastal gümnaasiumis oli nende juhendajaks õpetaja Helgi Tering ja vastupidiselt praegusele 5-liikmelisele koosseisule, küündis see tollel ajal isegi 20 inimeseni. Kuigi nad väidavad justkui ühest suust, et ilma Teringuta poleks nii kaugele jõutud, tekkis soov teistest lahku lüüa juba 10.

klassi lõpus. Otsustati, et on aeg oma lennukaid ideid realiseerida ja see pidi õnnestuma kõige paremini iseseisvalt, mitte uue juhendaja käe läbi.

„Selline publiku reaktsioon ja edu tuli meile suure üllatusena. Pigem olime suur pingel all ja kartsime põrumist,“ meenutab Paju eelmise aasta sügisel Betti Alveri luulekavade konkursi. Tartu voorust edasi Jõgevale pääsenud kava pealkirjaga „Küsimus“ oli ühtlasi nende esimeseks ülesastumiseks uue trupina. Rahvale ja žüriile meeldis nende kava nii väga, et koju tuldi eripreemiaga „Ehe maailmavalu“.

Ragne Rehkli:

„Poiste pakkumine tuli mulle tollel korral suhteliselt suure üllatusena, aga ma ei vajanud mõtlemiseks aega ja olin kohe nõus. Nendega koos on olnud väga toreid aegu nii proovides kui enne esinemisi ja kindlasti oleksin ma ka tulevikus nõus koos nendega mõnda etendust teha.“

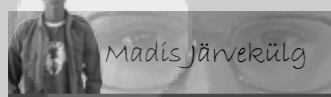

Tegemised:

Luulekava „Küsimus“
Etendus „Siinpool jõgede jõge“
Indrek Hirve sünnipäevaüritusel esinemine

YLEVAL EESKUUJULIK NÄITÄRING JA ALL ON JUTTU AJAKIRJAST „MUUSA“

„Muusa“ inspireerib ja intrigeerib

Madis Järvekülg

„Muusa missiooniks on tuua kultuuri inimesele lähemale. Muusa ei heieta ega anna hinnanguid – meie roll on vahendada kultuuri selle kõige erinevamate avaldusvormides. Muusa inspireerib ja intrigeerib.“ – nii võib lugeda uue kultuuriajakirja Muusa kodulehelt (<http://www.muusa.eu/>) ja ka esimese numbriga viiendalt, sisjuhatavalt lehkeljelt.

Ajakirja esimest korda nähes olen rõõmsalt üllatunud: lõpuks üks üllitis, mis näeb väljaspoolt

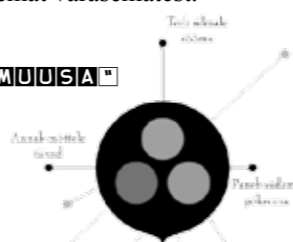
deff välja, sest visuaalne esamulje ON tähtis. Muusal on korralik ülesehitus ja sisukord. Kõik lood on lahterdatud suuremate teemade alla, mis jooksevad järjest plokkidena kuni ajakirja lõpuni. Minu jaoks on valik nii ajakirjale kirjutavate inimeste kui ka lugude peategelaste puhul sobilik. On neid, kellest ei tea midagi, kellest olen kuulnud, ja on ka mõningaid, kellest tean päris palju. Arvan, et igauks leiab oma lemmikud.

Paraku on Muusa sisekujundus natuke laialivalguv. Enamasti on sõnum arusaadav, kuid kohati on liiga palju, mida haarata, ei tea, kust lugemiseks pihta hakata, vahel on isegi sõnade kokkupanemisega raskusi, mis on tingitud ajakirja läbivast tähtede huvitavast paigutusest ja järskudest suuruse muutustest. See võib olla nii plussiks kui ka miinuseks. Kultuuriajakirja puhul on ehk just soovitud lugemist huvitavamaks muuta. Minu puhul see ei tööta.

Kõige rohkem häiris Muusa juures mind kui suurt muusikaastajat oma lemmikkunstiliigi alaväärtustamine. Vaeseid muusikaartikleid kokku lu-

gedes sain neid 3 (mis sõna otseses mõttes räägivad muusikast). Võrreldes teatri, filmi või kirjandusega on seda ikka häbematult vähe. Lähemalt vaadates tuleb välja, et filmi- ja muusikalehekülgede eest vastutab üks ja seesama isik - Dagmar Reinolt, kes on küll tunnustatud DJ, kuid jutu järgi Muusas näib rohkem filmidest huvitatud olevat.

Siiski toob Muusa kultuuritavainimesele lähemale. Loodame, et Muusa jääb püsima. „Muusat on vaja selleks, et olla õnnelik,“ nagu ütles toimetuse liige Sash Uusjärv.

Age Salo: „Suhteliselt kerge võit oli!“

Maria sootak
Teelä Saarestik

Reedel, 26. jaanuaril toimus sõpruskohtumine saalihokis Hugo Treffneri Gümnaasiumi ja Lähte Ühisgümnaasiumi õpetajate vahel. HTG õpetajad võitsid ülekaalukalt 13:4. „Rahulik mäng oli, selline pingevaba ma ütleksin. Värvavas hakkas jahe. Arvan, et suhteliselt kerge võit oli. Meil oli taktika paigas, see päästis hästi, läks tööle!“ leiab Age Salo, kes teisel poolajal täitis edukalt ja suurepärase tõrjetega värvavahi rolli. Suurepärase kauglöökidega paistis silma

Priit Parisoo, kelle nimele kogunes kena hulk väravaid. Nauditavat triblingut ja söödumängu näitas Heivo Kikkatalo ning Ott Ojaveer andis kaitsest tugevaid pikki sööte ette ründajatele. Lähte omadest oldi igati üle, kuid arenguruumi on Uve Saare sõnul veel küllalt.

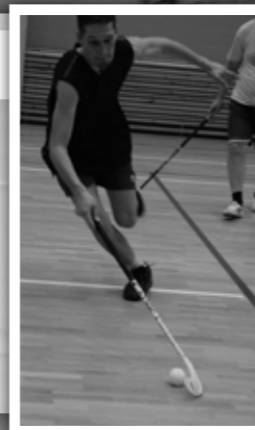
„Kui ma kuulsin, et nemad niimoodi iganädalaselt üldse ei harjuta, siis sain aru, et me küll võitsime, aga tegelikult oleme meie palju nõrgemad kui nemad. Nemad ei ole harjutanud nii nagu meie ja mängivad väga hästi. Meie, kes me iga päev harjutame, oleks võib-olla veel paremini pidanud nende vastu astuma,“ ütles Saar.

Heivo Kikkatalo

tehnilisim

Eeskuju/d: Kõik mängivad juba nii hästi, kõigil on omad trikid.
Vigastused: Ikka paar ribi, jalad ja selg.
Kepe löhknud? Ühe ainult. Kas just otse löhknud, aga lagunes mängu käigus.

Uve Saar

entusiastlikrem

Töö ja saalihoki vahelised seosed: Võib-olla see, et te vaatate palliplatsil, kes kuidas mängib, kes on ründaja, kes on kaitse, kes on värava-vaht. Kui te natuke uurite, vaatate inimesi iseenesest, millise loomuga nad on, saate sealt mingeid järeltunde teha, aga kindlasti mitte põhjapanevaid. Aga töökoha pealt, tööd ja palliplatsil mängimist on siiski väga raske seostada.
Eeskuju/d: Professionaalseid ei tea, aga sellest seltskonnast Heivo.
Kepe löhknud? Ühe olen kindlasti.

Age Salo

emotsionaalseim

Õpetavate ainete ja saalihoki vahelised seosed: Oma ainega küll mitte. Aga selle eest on seosed olemas inimeste mängustiili ja iseloomu vahel.
Eeskuju/d: Igalt ühelt on midagi õppida. Meeldib Priit Parisoo ründestiiil.
Vigastused: Iga kord saab ainult sinikaid, mitte midagi muud hullu.
Kepe löhknud? Üks on läinud. Praegu on kolmas, sest esialgu me mängisime nende kehvemate keppidega, mis õpilastelgi on. Siis tulid nimelised kepid, see läks katki.

Toomas Jürgenstein

rahulikrem

Õpetatava aine ja saalihoki vahelised seosed: Kümme käsku kehtivad ka siin väljakul. Enamasti me peame nendest kinni. Kui keegi viga saab, siis on see õnnetus.
Eeskuju/d: Õige positsiooni valiku poolest on Parisoo, triblingu poolest Siim Oks ja petete poolest Heivo.
Vigastused: Sinised plekid ja mõned niisugused lihasevenitused.
Kepe löhknud? Küll, aga need viimased peavad väga hästi vastu.

Siim Oks

stiilsim

Õpetatava aine ja saalihoki vahelised seosed: Kõik füüsiliseadused kehtivad, pörkseadused eriti.

Kristiina Punga

Ja nüüd algab II maailmasõda...

Helgi Tering

Seinal oleva Camus' pildi kohta: See pilt on tehtud enne surma.

Surm tuleb sirbi ja va-saraga... või ei... selle VIKATIGA!

Hea ja halb skaala on halb.

Õpetajatel tulevad lollid mõtted - nad juba on sellised.

Tšehhovi romaanid on venivad nagu härjaila - tohutult võluvad!

Merille Hommik

(20. sajandi kunsti ar-vestuse ajal vestleb Tuviga, kelle natu-ke vinguvast toonist võib järeldada, et tal töö eriti ei edene...)

T: Kust te teate et mulle mehed ei meeldi.

M: Tead, Tuvi, Kui sa oleksid homo, siis sa teaksid kõiki neid pilte peast.

Milline on A-rühma auto? Keegi ei võtaks B.A.-d tõsiselt, kui ta tuleks beezist Chevi Vanist välja.

Ülli Roostoja

In the end of their life people die. (Elu lõpus inimesed surevad.)

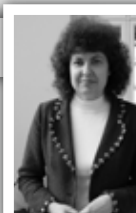

Ülle Seevri

Siis keegi soovitas-ki, et (nafta)tanker veaks tagasi minnes piima. Vot siis saaks ühe imeliku segu.

Tuuleenergia - ma arvan, et sellest me veel kuuleme...

Kas te mõnikord, kui midagi tar-bite, olete ka vaadanud, kust see pärit on?

A. L. Jõgi

Sa oled juba pool tundi rääkinud. Mina ka. Meil on midagi ühist.

Mõned teist on saa-nud kolm aastat kondoomindust.

Amfetamiinid panevad inimese kiiresti lobisema, mis ei tähenda, et pooled meie kooli õpetajad seda tarvitaks. Me teeme seda professionaalsest kretinismist.

Droogindus on teadusharu, mit-te see, mida te endale iga päev manustate.

Mina saan kompensatsiooni selle eest, et te mind ei kuula, see tuleb mu pangaarvele.

Tänapäeval on täiskasvanuks saa-misel teistsugused tunnused - kui teid esimest korda Zavoodi sisse lastakse.

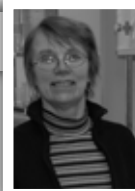
See ei ole nagu tampooninöör, mis ulatub põlvini.

Helgi Pähno

Kloor tõmbab ühist paa-ri enda poole. Vesinik jääb tühjade kätega.

Need on need kaks vana paari ning siin on noorpaarid.

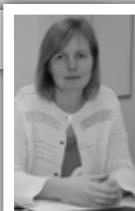
Hele Kiisel

Üks vanem kolleeg üt-les: andke noortele kõik edasi, mida te teate, sest muidu lähevad teadmised teiega hauda kaasa ja seal ei ole integraali vaja.

Liile Jõgi

Teie olete loovad inime-sed ja teile meeldib oma valemid teha, aga nii ei tule ainult õi-get vastust. (huma-nitaarklassi kohta)

Aare Ristikivi

Austraalia on ka juba asustatud... Sinna ei saa ka enam kõiki Euroopa kurjategijaid saata!

6
P
E
T
A
J
A
D
P
O
L
E
K
A
O
T
A
N
U
D
O
M
A
H
U
U
M
O
R
I
M
E
L
L
L
O
E
V
A
S
A
K
U
L
T
K
I
L
D
E
P
A
R
E
M
A
L
V
A
L
K
I
N
T
E
R
N
E
T
I
S
A
I
T
E

Tarvo Metspalu
soovib kasulikke netilehekülgi

Artis Foorum :: Esileht - M...

Foorum loomingulistele eesti noortele. Näidatakse teistele enda valmistatud teoseid: maale, joonistusi, filme jne. ning lastakse ka kuulata enda lauldud laule. Foorumis jagatakse arengu jaoks kriitikat ja korraldatakse ka duelle ning vistlusti.
<http://artis.monzi.org/>

Kultuuriaken: esileht - Moz...

Istud kodus? Igav on? Mis täna Tartus toimub? Just sellele küsimusele aitab nimetatud leht vastata. Sinna on märgitud nii päevalisi üritusi (kontserdid, vistlused, filmid, etendused, laadad, peod jms.) kui ka püsivaid üritusi (näitused, messid jne.)
<http://kultuuriaken.tartu.ee>

Looduspilt - Mozilla Firefox

Eesti loodusesõpradest fotograafidele on see just meelispaiak. Üles saab laadida värskes rohelises klpsutatud pilte ning kommenteerida teiste omi. Lehel leiab ka erinevaid fotograafialaseid artikleid ja olemas on ka foorum.
<http://looduspilt.ee>

ph.otogra.ph - online phot...

Just sellise huvitava kodulehe nimega esineb meile fotograafia projekt, kus iga nädal antakse kasutajatele teema, millele üles laetav foto peab vastama. Teemaks on kas üks nimisõna, oma-dussna või tegusõna.
<http://ph.otogra.ph>

Vision - Luues Weebikunsti...

See leht on meldud kõigile, kes on huvitatud järgmistest teemadest: Adobe Photoshop, GIMP, Flash, 3D kunst, HTML, PHP, MySQL, JavaScript ja CSS. Iga asja kohta pole küll veel palju materjali, kuid lehe täiustamine ja uusi õpetusi lisandub iga nädal.
<http://vision.pri.ee/>